

ու կորոշեն հիմնել Սկիւտարի հին ճեմարանը, որուն ապա ոգիով չափ հակառակեցան սեղանաւոր ակնցիներէն նախ Միսաք ու Ճանիկ և ապա Ճեղայիրցի Մկրտիչ ամիրաները՝ լոկ հակառակելու համար ճարտարապետականներուն, նաեւ առ առաւելն նախապատուութեան նախանձէ մը բռնուած:

1815էն մինչեւ 1845 փայլոյ սեղանաւոր մեծ ու փոքր ամիրաներու տիրոջոսներուն և դասակարգութեան վրայ կառնենք հոս հակիրճ ծանօթութիւններ և անուններ մը ձեռագիր այն տետրակէն, որն հաճած է ցոյց տալ մեզի հանդուցեալ վերջին ամիրայականի մը աչնիւ որդին և այս տետրակն է որուն կակնարկենք ալ Ափրայի անունով մեր ստորիջեան ծանօթութեանց մէջ:

Այդ դասակարգերուն բաժանորդ երեւելի անունները կը յիշատակենք հոս, որպէս զի տուած ըլլանք արդի սերունդին՝ լի դաղափար մը անոնց վրայ և իրենց սերունդին ալ՝ յիշատակարան հայելացում մը իրենց նախորդներուն, որոնց անունները պիտի կարգան հոս պատմօրէն՝ թերեւս առաջին անգամ ու պիտի հրճուին պապասիրութեամբ մը, և յետամնացներն ալ պիտի թեւադրուին ի նախանձ լաւադոյնմանութեան:

Թ.

Սեղանաւորներու այս դասակարգը՝ կը բաժնուէր երեք տեսակի, որ իրենց մէջ կը բաժնուէին նոյնպէս երեքի: Առաջին բաժանումն էր՝ - Ալֆ., Էլֆ., Էրֆ. - ու երկրորդ բաժանումը կամ ստորաբաժանումն էր այսպէս՝ Ալֆ. կը բաժնուէր երեք կարգի, - Ա. Ալֆ., Բ. Ալֆ., Գ. Ալֆ. ինչպէս կը ստորաբաժնուէին նաեւ Էլֆ. ու Էրֆ. - Ա. Բ. Գ. Էլֆ. ու Ա. Բ. Գ. Էրֆ.:

Ի սկզբան Ա. Ալէանէն էին խիւտավերտի օղլու Նազարէթ ամիրայ, Բիշմիշ Միքայէլ ամիրայ ակնցի՝ իր